

ты които не може да добые лѣнивыиѣтъ, защото дѣятелныйиѣтъ человекъ създава повече полезныиѣща и извършва повече услуги отъ лѣнивыя, а полезныиѣтъ иѣща и услугиѣтъ са търсѣтъ и желаятъ отъ сичкія свѣтъ; и понеже работныйиѣтъ человекъ не намѣрва естествено въ своиѣ сношенія съ обществото твърдѣ высокы възнагражденія, за туй и нема си мѣстото да устѣпни другому плода на своиѣ трудове, освенъ по чисто великодушнѣе. Отличителната награда са жѣлае и постига въ цѣната на имоты и услуги, и не съотвѣтствува сѣкога като тѣзи послѣдныиѣтъ на полезностьта на тѣзи услуги; никога обаче не са отдава нѣкое преимущество на лицето, защото не лицето, но само предметыѣтъ които е то направило са зематъ въ съобразеніе за образованіето на цѣната.

3.— Цѣната или въздаяніето което обществото дава сѣ другий видъ иѣща които дѣятелныйиѣтъ человекъ създава самъ си. Този послѣднийиѣтъ, зетъ осамотенъ, направва си и кѣща по-добра изработва си и по-добры дрехы и добыва по-добра жетва отъ лѣнивыя.

Въ обществото дѣто е введено раздѣленіето на труда, той посветява своята дѣятельность на производство на по-много предметы за да посрѣшне съ тѣхъ на нуждыѣтъ на по-голѣмо число человекы. Туй което многеството му дава въ замѣнъ е цѣната и възнагражденіето.

4,— И тѣй, туй възнагражденіе са и нарича собственность; и разумѣвате че тя трѣба да принадлежи на тогози който я е придобылъ, защото трѣба да земемъ во вниманіе че той е былъ принуденъ да я сѣз-